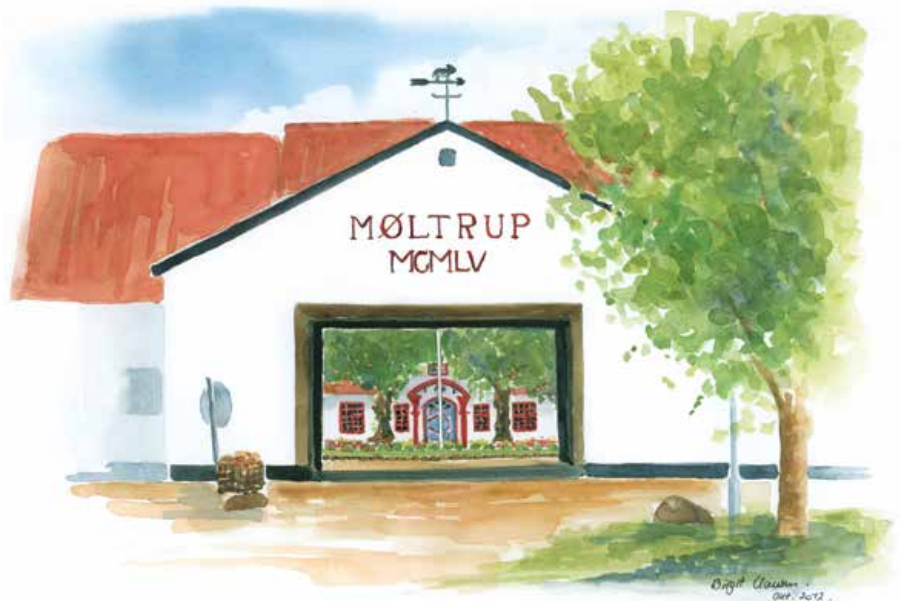

Meddelelser fra

Møltrup Optagelseshjem

NR. 159

DECEMBER 2025

Møltrup Optagelseshjem - selvejende stiftelse

Hjemmet blev oprettet i 1912 af fængselspræst Johannes Munck.
Anmodning om optagelse på hjemmet sker ved henvendelse på tlf. 9713 1800.

ARBEJDSGRUNDLAG

"Møltrup er et hjem, hvor mænd, som for kortere eller længere tid har brug for støtte i deres liv, kan finde hjælp til at tage livet op på ny. I overensstemmelse med stifteren Johannes Muncks tanker bygger Møltrup på et kristent grundlag, og betragter sig selv som en del af det frivillige, folkekirkelige, diakonale arbejde. Mændene betragtes ikke som klienter, men som mennesker, der kommer til Møltrup for at være med til at drive gården. Enhver, som har brug for den hjælp, Møltrup kan yde, bydes velkommen, så længe der er plads."

Hjemmet er opretholdt ved indtægt fra gårdens mange værksteder samt ved gaver fra private, legater, testamentariske gaver og offentlige tilskud. Der er 113 pladser fordelt på forskellige boenheder og Servicelovens paragraffer 107, 108 og 110.

LEDELSE

Forstander **Henning Kristensen**, viceforstander **Asger Borg**, souschef **Kirsten Ørskov**.

BESTYRELSE (Møltrup Optagelseshjem)

Biskop **Henrik Stubbjær**, Viborg (formand); gårdejer **Knud Munk Nielsen**, Bording (næstformand); og fhv. chef for Kirkens Korshær **Helle Christiansen**, Frederikssund; fhv. folketingsmedlem **Karen J. Klint**, Vejle; fhv. kommunaldirektør **Lars Møller**, Holstebro; retspræsident **Jacob Waage**, Vanløse; medarbejderrepræsentant **Esben Esmarch**, Sørvad.

BESTYRELSE (Støttefond for Møltrup Optagelseshjem)

Fhv. kommunaldirektør **Lars Møller**, Holstebro (formand); biskop **Henrik Stubbjær**, Viborg (næstformand); fhv. fængselspræst **Dorte Ørtved**, Brande; fhv. folketingsmedlem **Tove Videbæk**, Aarhus; byrådsuppleant **Peter Nowack**, Herning.

Støttefond for
Møltrup Optagelseshjem
90703

GAVER MODTAGES MED TAK

til konto 7670-1093702 eller på
Mobilepay nr. 90703, Støttefond for Møltrup
Optagelseshjem, 7480 Vildbjerg.

Støttefonden er godkendt af Skat i henhold til
ligningslovens paragraf 8 A om
skattefrie gaver.

Møltrup Optagelseshjem
Møltrupvej 70, 7480 Vildbjerg
Tlf: 9713 1800
adm@moltrup.dk, www.moltrup.dk

Værdighed kan ikke gradbøjes

Af *Henrik Stubbjær*, formand for Møltrup Optagelseshjem

Den 15. september afholdt Møltrup Optagelseshjem MøltrupMØDET med temaet 'Værdighed'.

Ved mødet deltog bl.a. erhvervsfilosof Kasper Warming og social- og boligminister Sophie Hæstorp Andersen. Regeringen havde i maj måned offentliggjort deres udspil til en ny værdighedsreform.

Et paradigmeskifte

Hvor er det flot, hvis den menneskelige værdighed bliver hævet op på den sociale dagsorden. Det har vi længe ønsket på Møltrup Optagelseshjem. Ja, det var præcis det anliggende, der oprindeligt førte til stiftelsen af Møltrup i 1912: Et ønske om at hjælpe mænd til den værdighed, de som skabte af Gud (rummende en gudbilledlighed lige som alle øvrige skabninger) har fortjent.

Gud skaber ikke kopier. Han skaber kun originaler! - Og alle er vi skabt til et liv i værdighed og til et liv, hvor vi tager vare på andres værdighed. Menneskets værdighed er et grundlæggende dogme i kristendommen.

Nu er regeringen så kommet med et udspil til en værdighedsreform. – Ja, social- og boligministeren taler ligefrem om, at man ønsker et *paradigmeskifte*, så værdigheden sættes i højsædet.

Kunne vi få en værdighedsknap?

Det er der i sandhed brug for. Vi lever i en verden og et samfund, hvor det bestemmende paradigme alt for længe har været det økonomiske. For nogen tid siden så jeg i nyhederne et klip fra et plejehjem, hvor man havde besluttet at give alle beboere ble på om morgenen, og så skifte bleen igen om aftenen, fordi man ikke mente, at der var ressourcer til at hjælpe beboerne på toilettet i løbet af dagen. Et forfærdeligt udtryk for hvad der sker, når økonomien bliver det bestem-

Social- og boligminister Sophie Hæstorp Andersen præsenterede regeringens udspil til Værdighedsreformen.

mende paradigme, som langsomt slår vores moralske og etiske kompas ud af kurs. Så hvilken sejr det vil være, hvis værdighedsparadigmet kan få lov at få højeste prioritet! I dag er der tre paradigmer, som er i kamp: Det økonomiske; det juridiske og det værdighedsmæssige. Som én af oplægsholderen ved MøltrupMØDET udtrykte det: "Det kunne være ønskeligt, om man med Værdighedsreformen også kunne indføre en *værdighedsknap*, som man kan trykke på, og dermed stoppe al proces og lovgivning, hvis man oplever det økonomiske eller det juridiske paradigme gøre vold imod værdighedsparadigmet."

Der er værdighed i arbejde

En anden gevinst, ved at regeringen nu har fremsat denne værdighedsreform, er, at vi alle må komme til at drøfte, hvad der egentligt ligger i begrebet værdighed. Alt efter hvilket paradigme det bliver spændt samme med, ændrer det betydning. På Møltrup Optagelseshjem har der altid været værdighed forbundet med det at arbejde. Når mændene kommer til Møltrup, er noget af det første, der sker, at de inviteres ind i det arbejdsfællesskab, der naturligt udspiller sig på en stor herregård. Der er altid noget at gøre, lige fra at pløje og høste markerne, passe og slagte dyr, lave mad, holde rent ude og inde og desuden hjælpe vores samarbejdspartnere med at samle smykkeæsker, hængsler, ventiler etc. Uanset evner og fysisk formåen vil der være en plads, hvor den enkeltes indsats er vigtig. At alle yder en indsats, skaber fællesskab og værdighed. På Møltrup er du ikke defineret af din fortid. Du arbejder med på stedets drift, og det er der bestemt værdighed i.

Dusøren må tilbage som honorering af indsats

Dertil hører også, at et arbejde må udløse en honorering. På Møltrup kalder vi det 'dusør'. Et beløb som tilfalder den enkelte beboer, som honorering af den individuelle indsats. Når lovgivning kommer på tværs med bestemmelser, som forbyder Møltrup at udbetale dusør, så er det et eksempel på, at et juridisk paradigme går hen og blokerer for udfoldelsen af værdighedsparadigmet. Vi må stå sammen i kampen for, at vi med værdighedsreformen nu kan aktivere 'værdighedsknappen' og appellere til, at udbetalingen af dusør kan fortsætte, så juraen ikke træder værdigheden under fode. Som det er nu, spænder lovgivningen ben for, at vi på Møltrup kan honorere vores medarbejdende mænd med deres fortjente dusør, som vi har gjort det i mange år.

Individets rettigheder versus rusfrihed

Parallelt med regeringens udspil til den ny værdighedsreform har en ny vejledning vedr. husordner på boformer som Møltrup set dagens lys. Her rokkes der voldsomt ved Møltrups mulighed for at opretholde et alkohol- og rusfrit miljø. Der stilles spørgsmål ved, om man som forsorgshjem må håndhæve forbud mod alkohol og rusmidler. Det kunne synes som en beskyttelse af den enkeltes frihed og rettigheder, men i praksis er det det stik modsatte. Har du først været fanget af alkohol og/eller stoffer, så er der ikke meget værdighed forbundet med at leve i et miljø, hvor

Fra venstre ses Sophie Hæstorp Andersen (social- og boligminister), Ask Svejstrup (sekretariatsleder i SAND), Peder Meisner (generalsekretær i KFUMs Sociale Arbejde) og Louise Dybdal (chefkonsulent i Selveje Danmark).

disse ting fortsat skal presse dig og den afhængighed og trang, som du bruger al din energi på at holde i skak.

Gud skaber til liv i værdighed

Dine rettigheder og din værdighed sikres tværtimod ved, at vi på Møltrup – mændene imellem – værner om et trygt og godt miljø, hvor man ikke udsættes for stoffer eller alkohol. Her er der frihed, og ud af friheden fra stoffer og andre rusmidler vokser energi og selvværd ved at genvinde evnen til at tage ansvar i eget liv. Værdighed er at tilbyde den gruppe af hjemløse (som ønsker et rusfrit fællesskab som på Møltrup) retten til at vælge netop det, og sikkerhed for at der bliver værnet om det. Ikke at der aldrig kan være en ny chance for den, der falder, men en grundlæggende sikkerhed for, at her kan jeg lade forsvarsværkerne falde og åbne mig imod omverdenen og andre, for her passer vi på hinanden og bygger hinanden op.

Værdighed er at give lige livsmuligheder for alle, og skal vi det, så må vi netop tillade forskellige valgmuligheder. Når det drejer sig om menneskers værdighed, så arbejder vi ikke med ens, følelsesamputerede klodser på et samlebånd. Nej, vi arbejder med gudsskabte individer! Gud skaber ikke kopier. Han skaber kun originaler, og han skaber til liv i værdighed. - Gud ske tak og lov for det!

Anslag mod arbejdsfællesskabet

Af Henning Kristensen, forstander

Møltrup Optagelseshjem er et bosted for hjemløse. Det har vi været i 113 år. Fængselspræsten Johannes Munck stiftede Møltrup Optagelseshjem som et modsvar til den sociale nød, som straffefanger på den tid blev løsladt til. Der var ikke noget socialt sikkerhedsnet, som vi kender det i dag. Langt de fleste var henvist til gaden og landevejen, til et liv i fattigdom og uden rettigheder og uden reel mulighed for at komme tilbage til samfundet med eget arbejde, egen bolig og familie. Tidligere straffede var ugleset og stigmatiserede i en sådan grad, at ny kriminalitet ofte var eneste mulighed for overlevelse.

Stifterens perspektiv anno 1912

Det var Johan Muncks erfaring fra Vridsløselille, at det ofte endte med, at de samme mennesker atter returnerede til fængslet. Det var mænd, han var kommet til at holde af, og som han fandt sympati for. Han fik øje for, at de indeholdt mange af de samme egenskaber som helt almindelige mennesker: humor, evner og færdigheder, og de havde grundlæggende de samme behov som andre: for fællesskab, at høre til, sikkerhed. Han så, hvordan de voksede i inkluderende fællesskaber via tydelige rammer, anerkendelse og tillid.

Derfor stiftede han Møltrup Optagelseshjem i 1912 for at give hjemløse og tidligere straffede en chance for at tage livet op på ny ved at give dem et arbejde og herigennem vise dem tillid og tildele dem et ansvar – både for noget og nogen. Man løste opgaverne på gården i fællesskab og levede af det, gården kastede af sig sammen med bidrag fra private donorer. Johannes Munck erfarede at både *arbejdet* og *fællesskabet* gjorde noget godt for de mænd, der boede på gården.

Alle kan noget, og der er brug for alle!

På den måde har intet forandret sig her på gården: Alle, der bor her, er med til at drive gården. Vi har 11 forskellige værksteder, hvor vi er sammen om at løse opgaverne: savværk, markbrug, gårdbutik, café, montage, stalde osv. Vi har en samlet omsætning på kr. 17 mio. og et samlet overskud på værkstederne på kr. 2-3 mio., som reelt er beboernes årlige bidrag til driften af Møltrup Optagelseshjem. Det er værdighed! Vi tror på, at alle, der kommer her, kan noget, og vi ved, at der er brug for alle. Vores motto er: "Alle kan noget, og der er brug for alle!" - Alt efter evne - om det så i starten kun er 10 minutter om dagen. Alle bliver en del af et arbejdsfællesskab, en opgave, en kaffemaskine og en kaffestue, små samtaler og sjakkets godmodige drilleri. Vi løser de forskellige opgaver på gården både for *fællesskabets* – og for *egent* bedste. Det

gør noget godt for de mænd, der er her. Man bliver mødt med tillid og får et ansvar. Der er noget at stå op til, og en ramme der skal fyldes ud. Det er alment gældende, at mennesker er glade for at arbejde og særligt på arbejdspladser med et godt fællesskab. Der er evidens for, at arbejde bidrager betydeligt til oplevelsen af livskvalitet.

Dusør – en lille anerkendelse

En måde at vise anerkendelse på er at sige 'tak for indsatsen!' I en arbejdssammenhæng er løn en supplerende måde på samme. Noget som de fleste i sidste ende nok ikke ville være foruden. Dusøren er af en så begrænset størrelse (16 kr./time), at den kan optjenes, uden at der reduceres i kontanthjælp eller anden overførselsindkomst. Det er en lille påskønnelse som tak for indsatsen, og der betales skat af beløbet, hvilket er et andet udtryk for værdighed: Det kan godt være, at man lige nu ligger ned, men man kan stadig bidrage til det fælles samfund!

Siden udgangen af marts 2024 har udfordringen været, at muligheden for udbetaling af dusør fra den selvejende institution Møltrup Optagelseshjem er blevet lukket. Det er en problemstilling, som er opstået i kølvandet på ny lovgivning om handlende jobcentre, og som – måske utilsigtet – har ramt 'dusør' til beboere på Møltrup og andre bosteder for hjemløse. Arbejdsfællesskab er en anerkendt metode inden for socialt arbejde. En praksis, der understøtter motivation, ansvar, myndighed og personlig udvikling, og som en række selvejende institutioner har praktiseret i mere end 100 år. En metode der reelt er i fare for at forsvinde ud af hjemløseboformer.

Besøg af Lars Løkke Rasmussen

Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen var årets taler til Møltrups sommermøde. Han var på forhånd adviseret om, at vi ønskede at vende dusørproblematikken med ham. Han kom som aftalt i god tid og fik en lille rundtur på gården. Første stop

var den store maskinhal i markbrug. Her havde mester og beboere linet de største landbrugsmaskiner op: mejetærsker, kartoffeloptager, tre traktorer og flere andre, som tilsammen dannede et U, hvor rosinen i pølseenden var en nypudset grøn golfvogn, som var en præsident værdig!

Et stort traktordæk i midten af hallen var blevet forsynet med en rund bordplade (snedkereret af én af beboerne), og bordet passede perfekt til den stående dialog, som udspillede sig: Scenen mindede mest af alt noget, der kunne være den endelige fredsforhandling mellem Ukraine og Rusland.

En udenrigsminister på niveau med den hjemløse

Ved bordet blev Lars Løkke Rasmussen præsenteret for to forskellige beboere og deres beretninger om livet med misbrug, og hvad arbejdsfællesskab kan i den sammenhæng. Bl.a. fortællingen om hvad det gør for selvværdet at køre gennem Herning by i herregårdens største traktor med 20 tons korn på vognen! Med ét er manden andet og mere end svigt og nederlag.

Foruden maskinhallen besøgte Lars Løkke også beboernes café og fik ligeledes historier fra gaden og i særdeleshed om Møltrups arbejdsfællesskab og dusør. Løkke fandt selv ind i caféens rygeafdeling, hvor der sad flere mænd i en tåge af røg. Han trængte selv til en smøg (eller tre), inden han skulle levere sin tale i parken. Han var – uagtet silkehabitten – som en fisk i vand blandt beboerne, og han nåede desuden en sulten afstikker til Møltrups Pølsevogn på vej til parken, hvor de mange tilhørere for længst havde taget plads.

Efter besøget kvitterede udenrigsministeren med et brev til Møltrup, hvori han takkede for besøg og dialog og gav sit løfte om at overgive dusørsagen til social- og boligminister Sophie Hæstorp Andersen.

Budskabet er blevet hørt på borgen...

I skrivende stund fortælles det fra pålidelig kilde, at der foreligger et udkast til et lovforslag, som vil sikre boformer for hjemløse lovhjemmel til at udbetale dusør. Der

Lars Løkke Rasmussen og fru Sólrun lytter til Rasmus' fortælling.

Mester i markbrug Georg Sangill foran vognparken og i dialog med udenrigsministeren.

Lars Løkke var ikke let at løsrive fra beboernes café.

er endnu et stykke vej frem til en vedtagelse, men jeg sætter stor pris på, at jeg lever i et land med tradition for dialog, og hvor der ikke er længere mellem den hjemløse og den politiske top end en invitation fra Møltrup.

Det bør nævnes, at vi også har haft samtaler med social- og boligminister Sophie Hæstorp Andersen, ældreminister Mette Kierkegaard og næstformand i Venstres folketingsgruppe Anni Matthiesen. Foruden disse har en række andre NGO'er - som Møltrup - gjort deres indflydelse gældende i spørgsmålet om at få arbejdsfællesskabet og dusøren tilbage på boformer for hjemløse.

GAVER, ARV OG TESTAMENTE

Vi er meget taknemlige for, at Møltrups støttefond årligt modtager afgørende beløb i form af små og store gaver fra en bred kreds. Det være sig enkeltpersoner, høstofre fra kirker, testamenterisk arv etc.

Ved indbetaling af 100 kr. eller mere til Møltrups Støttefond enten via bank: 7670-0001093702, eller MobilePay 90703 (husk at oplyse navn og adresse) bliver man optaget i kartoteket over hjemmets støtte medlemmer, der hvert år ved juletid modtager dette hæfte: Meddelelser.

Det kalder vi dette lille skrift, som hvert år lige siden Møltrup Optagelseshjems grundlæggelse i 1912, er blevet udgivet og sendt til alle, der ønsker at følge med i og støtte arbejdet på hjemmet.

Vi har udarbejdet en lille folder til hjælp ved oprettelse af testamente. Denne kan bestilles på tlf. 9713 1800 eller hentes på hjemmesiden www.moltrup.dk. Møltrups medarbejdere er gerne behjælpelige ved oprettelse af testamente. Spørg evt. efter viceforstander Asger Borg.

På forhånd tak for enhver støtte.

Støttefond for
Møltrup Optagelseshjem
90703

Refleksion efter MøltrupMØDET om Værdighedsreformen 15. september:

Værdighedsreformen og Den Barmhjertige Samaritaner

Af Kasper Warming, erhvervsfilosof og oplægsholder på dagen

Med værdighedsreformen træder regeringen et skridt i retning af næstekærligheden. 'Paradigmeskiftet' fra en loven-først-tænkning til en hjertet-før-loven-tænkning, gør (efter eget udsagn) op med ret og pligt for de allermest udsatte.

De nødstedte skal mødes af samaritittens kærlige blik, og ikke af systemets mænds kolde ignorance. Lignelsen om Den Barmhjertige Samaritaner er igen blevet relevant i dansk socialpolitik.

Fantastisk eller på tide?

Med Værdighedsreformen lægges der op til, at myndighederne kan agere den barmhjertige samaritaner, der trodser det systemisk rationelle, og giver hjælpen - suverænt og spontant - til næsten, altså den udsatte

der har brug for den. Uden at skele til hvem eller hvorfor.

"Vi vil acceptere et skævt liv, men ikke et uværdigt liv", sagde social- og boligminister Sophie Hæstorp Andersen ved præsentationen af reformen.

Om det er fantastisk eller på tide, er op til den enkelte, og det samme gør sig gældende omkring de tiltag der tiltænkes, og hvordan de udmøntes. Men budskabet er klart: I et godt samfund skal vi møde hinanden med mennesket først.

En dyd og suveræn livsytring

Lignelsen om Den Barmhjertige Samaritaner er Jesu svar på spørgsmålet: Hvem er din næste? Pointen med den korte fortælling er, at næsten kan være hvem som helst, selv din formodede fjende. Den, der møder dig med menneskeligt, er din næste, og møder du andre med menneskeligt, er du deres.

Barmhjertighed er en kristen dyd, og K.E. Løgstrup kalder denne spontane medmenneskelighed for en suveræn livsytring. I lignelsen er det en suveræn livsytring, når samaritaneren i situationen uden at tænke hjælper den nødstedte. Derefter bringer han ham til et herberg, hvor han giver værten penge for at passe på ham, og siger ovenikøbet, at han kommer tilbage med flere, hvis der er brug for det. En rigtig helt!

Næstekærlighedens oversete helte

Men der er faktisk i mine øjne nogle helte, der er større end samaritten, og som er oversete i fortællingen om samaritaneren: medarbejderne på herberget.

En ting er den suveræne livsytring, barmhjertigheden, som opstår spontant i lignelsens hovedscene. Noget andet er de medarbejdere på herberget, der tager over efter lignelsens afslutning, og som med barmhjertighed og mennesket først, tager sig af den nødstedte i den seje kamp om at komme på fode igen.

Det er de stille birolle-helte, der ikke tager titlen, men som, uden at det nævnes, udgør fundamentet for, at lignelsen overhovedet er værd at fortælle. Der er forskel

Den Barmhjertige
Samaritaner af Emil
Andersen (1844) fra
Bertel Thorvaldsens
kunst og samlinger.

på det at være en andens næste i en given situation, for derefter at give opgaven videre, og så det at være den, der udfører den hver dag.

Den barmhjertige samaritaner oplever ikke tvivl eller udbændthed. Dertil er hans situation alt for klar og kort. Med sin suveræne livsytring i situationen er han stadig vores næstekærlighedens helt. Ingen tvivl om det! - Men herbergets medarbejdere, hvis situation er grumset, uforudsigelig og vedvarende, fortæller en anden historie om, hvad medmenneskelighed er.

Bevidst villet næstekærlighed på daglig basis

At se mennesket først, hver dag, uanset om man er træt, eller føler at man som Sisyfos skubber en sten op ad bakken, blot for at se den trille ned på den anden side, er ikke en spontan livsytring. Det er en fundamental beslutning om at ville være til for andre, uanset hvad situationen byder på. Det er ikke næstekærlighed i punktform, men en bevidst villet næstekærlighed, der udleveres hver dag, og som der sjældent fortælles historier om. Ikke desto mindre er de mine største helte, fordi de besidder en vedholdenhed og velvilje, som et samfund kan bygges på.

Regeringens paradigmeskifte med Værdighedsreformen kan vise sig at være et vigtigt første skridt mod et mere medmenneskeligt samfund. - Måske endda et skridt i retning af en genfødsel af en Velfærdsstat, hvor velfærden ikke måles i tal, men i næstekærlighed og måden hvorpå vi møder hinanden. - Og her ved jeg godt, hvem vi skal lære af, og hvilke historier der skal fortælles. Nogle af disse fortælles allerede i det blad, du sidder og læser i nu.....

Vil du arbejde med mennesker - og være med til at gøre en forskel?

Kunne du have lyst til at blive frivillig medarbejder på Møltrup Optagelseshjem?

På Møltrup arbejder vi ud fra et værdibaseret, inkluderende arbejds- og fritidsfællesskab.

Formålet er at hjælpe de beboere, der af den ene eller anden årsag er kommet på livets skyggeside, til at tage livet op på ny.

Som frivillig medarbejder er det vigtigt at møde manden lige netop dér, hvor han er, for på den måde at understøtte opbygning af tillid, selvværd og myndiggørelse. Samtidig byder man som frivillig ind med sit engagement, sin erfaring, sin gejst og sin viden ift. alverdens ting. Det være sig praktiske, bureaukratiske og digitale udfordringer, som manden måtte møde eller inden for sport, aktivitet, fritids- og foreningsliv. - Dette gælder både på Møltrup, og når manden flytter i egen bolig.

Møltrup har frivillige kræfter involveret på mange områder på gården: som besøgsven, igangsætter af aktiviteter/sport i mul-

tisal og på padelbane, beboerrådgivning ift. økonomi og gæld, aktiviteter i gårdbutik, café og events, i vaskeri og genbrug, som handyman, småkagebager og meget andet. Møltrup har desuden to store åbent-husarrangementer på årsbasis, hvor frivilligkræfter er afgørende: sommermødet og julemarkedet.

Vi vil også gerne have nogle kontakter til mennesker rundt om i landet, som kan hjælpe vore beboere, når de flytter fra Møltrup. Her bør man tage kontakt til det lokale frivillighedscenter eller anden relevant aktør på området, som Møltrup vil tage kontakt til, hvis en mand ønsker hjælp, når han flytter væk fra nærområdet.

**Henvendelse til
frivillighedskoordinator
Jonas Langborg Hejssel
på tlf. 9713 1800.**

Lars Løkke Rasmussen: Møltrup har værdier og livssyn, vi kan spejle os i

Af Hanne Baltzer, journalist

Det var en festlig og regnfuld dag i maj, da Møltrup bød velkommen til det hyggelige og traditionsrige sommermøde med masser af aktiviteter, arbejdende værksteder og mange frivillige i sving rundt på matriklen. Flere gæster var her for første gang. Blandt andet dagens hovedtaler udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen og ældreminister Mette Kierkegaard. 1600 deltagere trodsede regnvejret og fyldte op på pladserne i parken, da Lars Løkke Rasmussen gik på talerstolen. Han tog udgangspunkt i Møltrups stifter Johannes Munck, som helt fra begyndelsen så betydningen af at bygge tillid mellem mennesker og var fremsynet nok til at omsætte holdningen til praksis: "Her på Møltrup kommer man ikke for at blive opbevaret. Her kommer man for at starte på en frisk. For at nulstille sit display. Her er et hjem. Det har jeg stor respekt for. Her indgår man i et fællesskab. Det er et vigtigt sted, der gør en kæmpe forskel."

Bygger selvtillid op

Han gav udtryk for, at Danmark er mulighedernes samfund formet af stærke fælles ideer, men noget spiller alligevel ikke, fordi man nok skal være sin egen proceskon-

Udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen fortalte bl.a. om Løkkefonden og Drengeskademet.

Forstander Henning Kristensen bød velkommen til sommermødet.

Ældreminister Mette Kierkegaard søgte i tørvejr i beboernes café.

Lars Løkke i munter udveksling med frivillig Knud Jensen.

Mange havde trodsset regnen og mødt op til sommermødetale under blodbøgen.

Regnvejr er godt sommervejr på en gård. Men beldigt med sponsorede regnslag!

sulent, hvis man skal trække på de muligheder. Det ikke alle, der formår det. Derfor stiftede han Løkkefonden og Drengeskademet i 2012 for at hjælpe knægte fra kanten af samfundet. Formålet er at bygge selvtillid og fællesskaber op. Lidt á la Møltrup. "På Møltrup er I i øjenhøjde uden at være moraliserende, og I arbejder på at opbygge evnen til at indgå i fællesskaber. Vi skal tænke *menneske* før systemer. Vi skal møde det enkelte menneske på det enkelte menneskes præmisser."

Der må findes en løsning på dusørproblematikken

I en kommentar på vej hjem sagde Lars Løkke Rasmussen: "Det gjorde mig glad at møde Rasmus, Lukas og de øvrige beboere og høre deres historier. Her bygges selvtillid op. Det er der ikke tvivl om. Sommermødet er et fint arrangement. Jeg var ikke bekendt med jeres pointer vedrørende dusør-problematikken, men dem vil jeg tage med tilbage til Christiansborg. Det må der findes en løsning på, så mændene får følelsen af at bidrage og indgå i et arbejdsfællesskab."

Se mennesket

Ældreminister Mette Kierkegaard deltog også i sommermødet på Møltrup Optagelseshjem:

"Jeg tror SÅ meget på hele tilgangen på Møltrup. Jeg har det, som om jeg er kommet hjem. For sådan var det også i mit barndomshjem - omend selvfølgelig i meget mindre skala. Jeg er vokset op på en slægtsgård ved Ribe, hvor der altid var nogle ansatte, der ikke passede ind i systemet. Det var betydningen af at have en god medarbejder. Fordi alle kan noget. Alle vil noget. Og alle har brug for at være del af et fællesskab. Det handler om at respektere og se mennesket. Det er i øvrigt enormt ligeværdigt - som flere af de frivillige på Møltrup Optagelseshjem fortalte mig - at det også er en stor glæde at komme og være en del af fællesskabet med de mænd, som bor der. Tak, for det fantastiske hjem I er for mange mænd, som blomstrer i jeres hænder og rammer."

Møltrup giver mig lyst til at vælge livet - for her tænkes manden *før* systemet

Af Hanne Baltzer, journalist

Per er i 30'erne. Han kom til Møltrup fra Slagelse i maj 2022:

"Første gang jeg gik igennem porten, tænkte jeg, at dette var muligheden for at komme helt væk fra det miljø, jeg sad fast i. Og at jeg nok ikke skulle være her ret lang tid. Det var den chance, jeg fik for at vælge livet. Mit sidste skud i bøssen. Jeg tænkte, at hvis jeg tog mit eget liv, ville jeg forinden have gjort alt det, jeg kunne, ved at komme her og få hjælp. Så nu giver jeg den hele armen for livet.

Jeg kan godt se, at jeg har rykket mig meget, siden jeg kom her første gang. Jeg er et andet sted nu."

Støtte

Per var tilbage i Slagelse efter seks måneder for at hente nogle ting, og der fik han et tilbagefald, men nu har han været clean i tre år: "Jeg får den rette hjælp og støtte. De rigtige rammer, der er med til at give mig lyst til at vælge livet. Blandt andet har det at få struktur på ugen stor betydning. Det samme har arbejdsfællesskabet, og det at have noget at stå op til. At man kan bidrage med noget. At man hjælpes ad med mange ting," forklarer Per.

"Hvad jeg drømmer om? Det er at få ro til at gøre min behandling færdig. Jeg tør kun tænke en dag frem ad gangen. Tænke, at jeg også vil leve i morgen. Jeg er rigtig sårbar for tiden, så livet er skrøbeligt lige nu. Jeg har fået nogle værktøjer i psykiatrien, som jeg prøver at benytte. Det er hjælpsomt."

Lort og lagkage

Inden Per kom til Møltrup, eskalerede hans liv i et mere og mere massivt misbrug, og han mistede jobbet som omsorgsmedhjælper, sin kæreste og boligen i Slagelse. "Det endte i lort og lagkage. Min kæreste bad mig vælge mellem hende og stofferne. Jeg valgte stofferne. Og stod tilbage med ingenting," siger Per stille. Han overnattede på må og få hos bekendte et stykke tid, inden han fik det så skidt, at han blev indlagt på psykiatrisk afdeling i seks måneder uden dog at blive udredt. Per forsøgte at tage sit liv under den indlæggelse.

Derfra kom han direkte i døgnbehandling i fire måneder for kokainmisbruget. Han ønskede behandlingen forlænget, men fik afslag, så han tog direkte hjem til Slagelse og startede misbruget op på ny, inden han kort tid efter bliver indlagt på psykiatrisk afdeling i fire uger. Han kunne godt se, at der var nødt til at ske noget, hvorfor han

foreslog, at han blev sendt et sted hen, hvor der ikke var adgang til hverken stoffer eller alkohol. En behandler fandt nummeret til Møltrup.

Afklaring

Efter han kom til Møltrup, blev han endelig udredt på Regionshospitalet Gødstrup, hvor medicin blandt andet nu hjælper med at holde et par psykiatriske diagnoser skadelige virkninger i skak. For Per vil gerne livet – de fleste dage. Han synes, han er havnet i en god og kompetent psykiatri, hvor han får den rette behandling, som er en kombination af medicin, værktøjer til at agere i hverdagen samt terapi: "Det var en blandet fornøjelse at få en afklaring sort på hvidt. Det er enormt svært, fordi jeg også skal finde ud af at finde mig selv. Det kan fremme den eksistentielle angst og selvmordstanker, fordi jeg nu ikke har kokainen til at skubbe dårlige tanker væk. Det er en kamp og handler om at tænke en dag frem ad gangen."

"Omvendt giver afklaringen og udredningen mig nu mulighed for at få den rette hjælp. Her får jeg også støtte fra Møltrup til at kommunikere med systemet. "På Møltrup tænker de *manden* først. Her er jeg skærmet på mange måder. Her hjælper de mig med at passe min behandling og de går op i, om jeg er ok. Var jeg ikke her, havde jeg været død. Det er jeg slet ikke i tvivl om."

"På Møltrup tænker de *manden* først. Her er jeg skærmet på mange måder. Var jeg ikke her, havde jeg været død. Det er jeg slet ikke i tvivl om," siger Per.

Ensomhed opløses

På Møltrup arbejder Per i slagteriet eller med at samle æsker, hvor han kan sidde om aftenen med musik i ørerne og koncentrere sig om arbejdet og dermed flytte fokus fra tankemylder og over på en konkret indsats.

"For mig er Møltrup et trygt hjem for nuværende. Der er nogen, der tror på mig. Jeg bliver mødt med åbne arme. Ja, uden fordomme. Vi er her alle af en grund. Den ensomhed, man har efter et massivt misbrug, bliver opløst en smule, fordi der her er nogen at snakke med. De svære og sårbare emner kender de andre også. At tale med andre opløser noget af ensomheden. Eller at de lader én sidde i egne tanker i caféen, fordi de forstår, at det er det bedste den dag. Det er samhørighed," mener Per.

At hjælpe andre

Per er også engageret i beboerrådet, som er mændenes talerør over for ledelsen på Møltrup: "Det er tanken om at være noget for andre, så de føler sig hørt og forstået. Når vi tager initiativer, er der et godt samarbejde med ledelsen. Vi prøver at lykkes med nogle ting. Jeg har altid gerne villet være noget for andre. Det er vigtigt for mig. Det var også derfor, jeg arbejdede som omsorgsmedhjælper."

Han har fået flere nye kammeratskaber og gode venner, hvilket han er taknemlig for. Det samme er han for personalet: "Jeg har altid følt, at det er ren og skær omsorg for mig, hvis de spørger til mig. Der er også en forståelse af mig som menneske på de dage, hvor jeg fx ikke har kunnet være så deltagende. Det var svært i starten at vænne sig til den omsorg, for hvad var de ude på? Da jeg så fandt ud af, at det var en ægte omsorg og interesse, blev jeg taknemlig."

KVALITET FRA

GÅRDBUTIKKEN Møltrup

Vi fremstiller slagtervarer af uovertruffen kvalitet.

Grisen har gået og rodet i jorden med tryn og vokset sig stor og stærk i vores specielle frilandsstald.

Kalvene er krydsningsdyr, der på grund af vores specielle avlsstrategi giver en helt fantastisk kødkvalitet.

Dyrene bliver efter slagtning forædlet til specialvarer i Møltrups slagteri/pølsemejeri, hvor slagtere og beboere sammen arbejder ud fra håndværksmæssige traditioner med kvalitet i højsædet.

Formålet er, at beboerne tilegner sig faglig viden og sociale kompetencer i en meningsfuld og relevant sammenhæng.

Gårdbutikken Møltrup er stedet, hvor du både kan få en helt særlig oplevelse i den stemningsfulde butik og samtidig købe smagfulde kødvarer og færdigretter med hjem.

RING OG BESTIL
MAD OG LÆKRE SLAGTERVARER

9992 9829

VI HOLDER ÅBENT

TOR 13.00 - 17.00

FRE 13.00 - 17.00

LØR 10.00 - 13.00

Håb og drømme

Af Hanne Baltzer, journalist

"Jeg er i gang med at opbygge mit liv igen. Jeg har haft fuldtidsjob i en børnehave, og jeg er nu startet på en voksenuddannelse til pædagogisk assistent, som tager to et halvt år. Så får jeg papir på at kunne arbejde med mennesker. Børnene er gået rent ind! Det er ganske enkelt fantastisk at arbejde med børn, fordi de er så umiddelbare. De ser ikke verden gennem et filter, som mange voksne gør. De går bare i gang med at banke søm i, hvis det er det, de skal. Leg er liv, har jeg opdaget." Ordene kommer fra Rasmus Lindholm, der har boet på Møltrup fra april 2024 til februar 2025. "Jeg er stadig på Møltrup hver 14. dag. Jeg er en af Møltrups sønner. Og i AA (Anonyme Alkoholikere) er jeg med fast. Det er vigtigt med den refleksion over eget liv, som man også sætter tid af til dér. Jeg har været ædru i mere end et år nu. I AA er der god hjælp at få, fx nogen man kan ringe til, hvis man er ved at falde i. En livline til kritiske øjeblikke. Det virker for mig."

Baggrund

Rasmus er opvokset i en kernesund familie. Han havde svært ved at sidde stille som dreng og efter at være uddannet trafikingeniør fik han en karriere i overhalingsbanen med masser af arbejde, 150 rejsedage rundt i verden årligt og spændende udviklingsprojekter. Han var med til at udvikle intelligente transportsystemer (ITS), som blandt andet bruges i biler. I 15 år sad han på chefposter i forskellige firmaer. Han var arbejdsmarknadsnarkoman. Det blev for presset, og han begyndte at bruge alkohol for at klare hverdagen. "Den 11. maj 2017 havde jeg mit første selvmordsforsøg. Siden da har jeg forsøgt at komme i gang igen i mit tidligere erhverv, men på et lavere niveau end før. Gang på gang er det blevet for meget, og jeg faldt i alkoholen igen. I 2023 blev jeg fyret. Så røg jeg i druk frem til april 2024. I det år havde jeg ingen indtægt. I november 2023 henvendte jeg mig til jobcenteret og råbte om hjælp. Beskeden var, at jeg skulle tage mig sammen. Jeg blev opfattet som ressourcestærk, så hvor svært kunne det være? Jeg blev sendt hjem. Jeg drak videre. Masser af vodka. Frem til april 2024. Så kom jeg til Møltrup."

En løkke og en parkeringsbøde

Optakten til Møltrup maler billeder frem fra Rasmus' hukommelse. En løkke, en ubetalt parkeringsbøde og to politibetjente.

"Jeg havde drukket tæt længe for at glemme. Sad i mit hus alene uden strøm eller varme. Og alle følelser var skubbet til side. Jobbet var væk. Jeg var blevet skilt, børnene var flyttet med deres mor. Jeg havde det elendigt og besluttede mig: Nu var det nu! Jeg gik ud i køkkenet. Fandt en stol, bandt en løkke på en ledning og

hængte den op i loftet. Stod op på stolen, fik løkken om halsen og hoppede. Fordi jeg var så fuld, lykkedes selvmordet ikke, men da jeg lå og lallede rundt på gulvet, kunne jeg mærke brandmærket fra ledningen på halsen. Fra øre til øre.

Mens jeg lå der, ringede det på døren. Der kom ellers aldrig nogen. Det ringede igen. To betjente kom ind. Hvis man ikke efter flere år har betalt sin p-bøde, kommer betjente ud med den, og det var så den dag. Den ene af betjentene, Marianne, var meget insisterende over for mig. Hun kunne se, hvordan jeg havde det. Jeg brød fuldstændigt sammen. Græd og græd. Der gik hul på hele ulykkeligheden. Jeg havde i den grad brug for hjælp. Betjentene kom på et yderst kritisk tidspunkt i mit liv.

På psykiatrisk modtagelse

De kørte mig til psykiatrisk modtagelse på Regionshospitalet Gødstrup. Det havde jeg aldrig prøvet før, så det var jeg ikke meget for. Jeg har aldrig villet optage en andens plads eller bruge andres ressourcer, hvis nogen havde mere behov. Men her erkendte jeg, at jeg *havde* brug for hjælpen. Det handler meget om, at jeg var *parat* til at få hjælp." På hospitalet foreslog de Rasmus at tage på et opholdshjem for hjemløse. Det ville han ikke i første omgang, men så talte han med en psykiater: "Psykiateren gav mig voksenskældud, der var til at forstå. Han sagde: "Gør som jeg siger i en måned. Tag medicinen, tag ud på Møltrup og kontakt mig så igen, hvis det ikke virker. Han var fantastisk! Det var det, der skulle til. En ordre, det forstår jeg. Og jeg var også klar over, at jeg her fik mulighed for hjælp. Jeg anede jo ikke, hvad der var op og ned i mit liv. Og ja, jeg var funktionelt hjemløs."

En omvæltning

Det var en omvæltning for Rasmus at komme til Møltrup. De første dage fik han fred til at lande, så på dag fire skulle han i gang med at arbejde. Da han altid har kunnet lide at være udenfor, meldte han sig til at arbejde i mark og skov: "Det kunne noget! Det at gå der med motorsaven og arbejde, være en del af et fællesskab og tage

Rasmus på job i skoven.

en snak over en kop kaffe. Georg stod for det. Han var fantastisk. Han hjalp mig til at komme i gang. På Møltrup fik jeg også hjælp fra en frivillig til at få et overblik over min økonomi. Jeg blev set som 'en §110' – en funktionelt hjemløs, som skulle genhuses efter tre-fire måneder. Sammen med Herning Kommune blev der lavet en handleplan for mig, som betød, at jeg kunne være på Møltrup i længere tid. I alt blev det til 10 måneder. Det var helt afgørende for mig."

Handleplanen bestod af fire elementer: økonomi, medicin, noget af stå op til og noget socialt at være med til. Rasmus overholdt alle aftaler. Han fandt selv et praktiksted i den børnehave, hvor han senere blev fastansat som hjælper: "Jeg har været medspiller hele vejen igennem, selv om jeg tidligere var lederen. Det har været vigtigt. Både politiet og psykiateren har jeg takket," siger han med et glimt i øjet.

På vej

Rasmus har først boet i egen lejlighed i Herning i nogle måneder. Bopælen blev valgt, fordi den lå tæt på der, hvor hans datter og søn tager bussen hjem efter skole. Det er vigtigt for ham som enlig far, at børnene kan være der. Han er fuldstændig opmærksom på, at han skal gøre en indsats for at se dem. - Og for at de vil se ham: "Det gør ondt af helvedes til, når det er svært. Børnene ved, at jeg elsker dem."

På bordet ligger et perlearmbånd med navne på børn i børnehaven. Det minder ham konkret om det liv, han ønsker. Det holder ham fast på den retning, han ønsker at gå i.

Forandring er farligt

"Når der sker forandring i mit liv, så siger min hjerne, at nu sker der noget farligt. For følelser er farlige. Tidligere ville jeg putte masser af aktivitet ind som en masse

Rasmus fejrer 50 års fødselsdag på Møltrup, og mor holder tale.

Børnehavebørnenes umiddelbare tilgang til livet har været til stor inspiration for Rasmus.

Livet er godt og kan atter nydes - selv om det er blevet et helt andet.

overspringshandlinger, så jeg ikke kunne mærke mig selv. Som en elastik der strækkes og strækkes for til slut at springe, så kroppen tvinger mig til at mærke efter. Det var fx en stor overgang at flytte fra Møltrup med 100 mand og så være alene i lejligheden. Så en måned senere røg jeg ned. Fik sagt fra på et ekstrajob, jeg havde, og blev mere opmærksom på mit mønster:

Forandring = fare => for meget aktivitet = ikke godt => det skal du handle på!

Det nye er, at jeg er blevet bevidst om, hvad der sker. At jeg bliver nødt til at mærke mig selv, og at det kan lade sig gøre uden angst."

I skrivende stund er Rasmus netop flyttet sammen med sin kæreste i Aulum.

Kun tanker – ikke virkelighed

"Helt konkret finder jeg ro i at stryge tøj. Det handler om ro. Man kan ikke forcere at stryge en skjorte, for så bliver resultatet derefter. Derfor skal jeg koncentrere mig om én ting ad gangen og gerne noget, der gør mig glad. Jeg må ikke have for meget i gang. Hvis jeg ikke holder mig på sporet, føler jeg, at jeg møder flere røvhuller end jeg plejer, fordi der så sker noget uheldigt inde i mig. På min tavle ude i gangen står der 'Kun tanker – ikke virkelighed!' Når hovedet er ved at stikke af, og jeg bliver presset, genlæser jeg den sætning. Den er som en nødknap."

For min egen skyld

Skal der virkelig ske en livsændring, handler det ofte om, at kroppen og hjernen skal lære at handle på en anden måde, hvilket er en lang og sej kamp for de fleste. Det kender Rasmus ganske udmærket: "Følelser kan tage overhånd og trangen til at drikke kan dominere og være et livsvilkår, men de styrer ikke længere mit liv. Og det må de heller ikke! At ændre vaner er hårdt arbejde, ikke mindst fordi man

Rasmus uddeler 'high five' i Det Muntre Køkken til sommermødet.

skal gøre det *selv*. Ingen andre kan gøre det for én. Først når man indser, at man skal gøre det for *sin egen skyld*, kan der ske en ændring. Når man *selv* får det bedre, kan man være noget for andre.

Man *kan* flytte sig

Det kan jeg også se nu, når jeg kommer på Møltrup. Det betyder noget, at mændene ved, at jeg har været der selv. Jeg håber, jeg er et forbillede. Jeg synes i hvert fald, at mit forløb fortæller, at man kan flytte sig. For mig har det også været vigtigt at dyrke hver lille sejr. Hver gang hjernens belønningscenter fodres, og man klapper sig selv på skulderen, giver det glæde, fordi man føler anerkendelse. Det har et stort potentiale. Man *kan* få et liv med indhold. Der er et liv bagefter alt det svære. Dog skal man være tålmodig, fordi ikke alle ting kommer på plads samtidigt, hvis man har været knust i atomer.

Jeg har skullet acceptere, at jeg ikke kan det samme som tidligere. At kalenderen skal være energibaseret - og ikke tidsbaseret - for at jeg kan passe på mig selv."

Leg og lev

Opholdet på Møltrup satte mange ting i gang hos Rasmus. Blandt andet blev han bevidst om, at når man gør noget sammen med andre, så gør det godt langt ind i krop og sjæl, men også at nogle skal opfordres mere end andre i en tone, de kan forstå, fordi de ikke tør vove at tage initiativ. Det er for sårbart. Selv om de har en god relation, er det stadig ikke sikkert, at manden tør. Det kan være svært. Som det store legebarn, han gerne vil stå ved, han er, fik han til jul mændene på

Møltrup til at hjælpe med at lave en kane og dekorere den med stjerner og hjerter. Han skulle bruge den i børnehaven, hvor han var i praktik. Selv var han naturligvis klædt ud som julemand. Tidligere har de hjulpet hinanden med at lave væve til børnene: "Når otte mand går i gang, bliver det til noget. De fleste vil gerne være med til at gøre noget, som andre bliver glade for. Det har jeg oplevet gang på gang på Møltrup. Fx også dengang børnehaven skulle bruge kastanjer, og pludseligt var en sort sæk fyldt. Da jeg havde sidste arbejdsdag i børnehaven, havde jeg arrangeret en kæmpe vandkamp. Det næste bliver at bygge en træhelikopter til dem, så den skal jeg i gang med."

Nærvær i nuet

Det kan tage lang tid at finde frem til det, man som menneske trives bedst ved. For Rasmus er det blandt andet vigtigt, at nogen har brug for ham, og det han kan, men også at han holder balancen mellem engagement og energiniveau. Han er fx blevet formand i region Vestjylland for SAND – de hjemløses landsorganisation. "Jeg er også nået frem til, at nærvær med andre mennesker, at kunne hygge og grine, at få og give kærlighed, at være i nuet uden skærm og telefon er det, der tæller. Ikke en megahøj månedsløn, stort hus, rejser og dyre biler. Efter alt det, jeg har været igennem, har jeg ændret syn på livet og udviklet mig som menneske. Jeg ville ikke være rejsen foruden, men naturligvis gerne det dårlige, jeg påførte andre og mig selv. Flere gange er det som om, at nogen har holdt hånden over mig. Jeg har i hvert fald fået hjælp i meget kritiske øjeblikke, hvilket jeg er taknemlig for."

Den Møltrup-producerede kane, hvorfra Rasmus kaster karameller til børnene.

Den er god nok: Rasmus er et legebarn!

Bliv frivillig på Møltrup Optagelseshjem!

Af Hanne Baltzer, journalist

- Sådan lyder den klare opfordring fra Johannes Jørgensen, der koordinerer arbejdet med de mange frivillige på Møltrup. Han er ikke i tvivl om, at de gør en stor forskel, og mange af dem synes ofte, at de selv får meget med hjem fra nogle timers frivilligt arbejde. Frivillige kommer fx en gang om ugen eller en gang hver 14. dag. Nogle er også besøgsven. Der er 90 navne på frivilliglisten.

'Ansættelsessamtale'

"Møltrup har en lang tradition for involvering af frivillige, og det vil vi gerne holde fast i og udbygge. De frivillige giver os flere hænder og forskelligartede kompetencer. De skaber nye relationer til gavn for beboere, personalet og den frivillige selv," siger Johannes. Inden man starter som frivillig på Møltrup, vil der altid være en samtale med koordinatoren, hvor Johannes orienterer om stedets værdier og menneskesyn, hvilke arbejdsmuligheder der er og desuden har en forventningsafstemning om et fremtidigt samarbejde.

Økonomiske rådgivere

"Jeg spørger altid, hvilken opgave man gerne vil have, for det man brænder for, vil man også gå til på en god måde. Det er vigtigt. Man kan dog også motiveres til en anden opgave, for der er mange forskellige muligheder. Der er fx fem-seks frivillige, der har en baggrund inden for økonomi og forsikring. De hjælper de beboere, der måtte have behov for rådgivning fx til at få styr på gæld, skat osv. Jeg er altid med til det første møde for at sikre, at beboeren og den frivillige udgør et godt match. Det giver en trykthed for beboerne, at de kender mig," tilføjer han.

Frivillige inspireres

Takket være PUF-midler (puljemidler fra Social- og Boligstyrelsen til frivilligt socialt arbejde) på et par hundrede tusind kroner er der mulighed for at skabe projekter af

forskellig slags. Desuden laves der særlige arrangementer for de frivillige, lige som de deltager i øvrige aktiviteter på stedet. Der bliver holdt en frivillighedsdag af og til med oplæg, gruppearbejde, tilbagemeldinger og erfaringsudveksling. Noget der giver inspiration til både frivillige og frivilligkoordinator. De frivillige inviteres også til arrangementer på Møltrup og til den årlige sommerhøjskole.

"Når frivillige er involveret i fx sommermøde eller adventsarrangement, spørger jeg i god tid inden, hvem der vil hjælpe. Samværet er værdifuldt. I hvert fald 30 frivillige deltog i sommermødet. Der er også brug for frivillige til at køre beboerne til fx socialtandpleje. Socialtandpleje er et kommunalt tilbud til social udsatte, som er gratis for modtageren, og ledsagelse er en del af konceptet.

Der er noget for enhver smag

Vi har mange opgaver, hvor frivillige yder en stor indsats. Lad mig blot nævne Café Møltrup i Vildbjerg, Gårdbutikken, spilleklubben på Lindely, besøgsvenner, småkagebaking, hjælp i grisestalden, snedkraftener, hjælp med formiddagskaffe, hjælp i montagen med æsker, hjælp med at reparere tøj og hjælp i vaskeriet. En læser højt for en beboer, der har svært ved at se. En anden er god til blomsterdekorationer. En tredje sætter sportsaktiviteter i gang, og en fjerde hjælper én med at lære dansk. Ja, jeg kunne blive ved," smiler Johannes Jørgensen, og tilføjer: "Der er brug for flere, fx i forbindelse med at manden flytter fra Møltrup og ud egen bolig. Da ville det være fantastisk, hvis han kunne få en besøgsven! Det er et udviklingsområde, som der er behov for flere til. Der er frihed i, at man kan snakke om hverdagsting, uden at nogen myndighedsperson skriver noget ned. Så man kan altså også være frivillig, når en mand flytter til den by, man bor i."

Frivilligkoordinator Johannes Jørgensen går på pension med udgangen af 2025. I stedet er pr. 1/1-26 ansat Jonas Langborg Hejsel, der kommer fra en stilling som forstander på Hardsyssel Efterskole. Man er meget velkommen til at kontakte Jonas, hvis man har lyst til at høre med om at være frivillig på Møltrup. Tlf. 9713 1800.

Johannes Jørgensen (frivilligkoordinator) faciliterer både udekøkken (mad over bål) med Møltrups mænd, og fællesskab mellem mænd, medarbejdere og lokalsamfund i Grøntsagshaven på Møltrup.

Frivillighed, diakoni og den gode nabo

Af Hanne Baltzer, journalist

At være frivillig kan være udfordrende, fordi man skal vide, hvor meget, hvor ofte og med hvad og hvem man vil virke som frivillig.

På Møltrup engagerer frivillige sig på forskellig måde, og frivillighedskoordinatoren hjælper med afklaring, for *fri* og *villig* er begge vigtige ingredienser, når man skal lægge en indsats.

"Det er med Møltrups diakonale afsæt spændende at prøve at koble diakoni og frivillighed. Diakonien hører hjemme i kristendommens handlingsdimension, hvor mindsettet ser værdifulde muligheder. Jeg mener godt, man kan yde diakoni uden at have en bevidst kristen overbevisning. Man kan godt gøre diakoni uden at vide det. Jeg ser frivillighed som almen næstekærlighed og som relevant supplement til fagligheden," siger Conny Hjelm umiddelbart. Hun er Master i Diakoni, underviser og supervisor ved Filadelfia Videnscenter i Dianalund.

Næstekærlighed – den gode nabo

"I den almene næstekærlighed kan man tale om frivillighed som et samvær med menneske til menneske. Der kommer man som den, man er, og bringer det ind i mødet med den anden, som var man en god nabo. Det er et møde, hvor vi har lige ret til at være i verden, og hvor den anden ikke skal noget med mig. Vi har begge ressourcer og livserfaring. Det er en jævnbyrdig gensidighed, som kendetegner det frivillige møde. Det er det smukke ved frivilligheden: Vi har samme vigtighed i verden," tilføjer hun.

"Jeg ser frivillighed som almen næstekærlighed og som relevant supplement til fagligheden," siger Conny Hjelm.

Diakoni – at være til tjeneste

"Diakoni er at stå til rådighed for det, den anden gerne vil have hjælp til. Og man ved ikke altid, hvad det er, inden man mødes. Det er der både sårbarhed og ydmyghed i, at vi forbliver mennesker og ikke bliver overmennesker i vores indsats som frivillige. Diakoni er at være til tjeneste."

Det medmenneskelige kontra det kliniske

På Epilepsihospitalet på Filadelfia har Conny Hjelm i forbindelse med sin ph.d. arbejdet med et forskningsprojekt om *den medmenneskelige samtale kontra den kliniske samtale* med patienterne. Resultatet var blandt andet, at man i den medmenneskelige samtale kommer til at tale om noget andet vigtigt og vægtigt, som en faglig samtale ikke giver anledning til: "Derfor kan frivillighed noget særligt, hvis den frivillige kender sin grænse og sit ansvar. Man skal fx ikke fikse, redde eller frelse den anden, selv om man som frivillig ønsker at gøre en forskel. Det er en balance at ville hjælpe. Således er det vigtigt med en kontinuerlig oplæring i at være frivillig. De har en rolle, de skal udfylde som ikke-fagpersoner. At være frivillig kan derfor være udfordrende, fordi man skal holde balancen og vide hvor meget, hvor ofte og med hvad, man vil virke som frivillig."

At bekræfte menneskets ubetingede værdi

Conny Hjelm er inspireret af den tyske sociolog Harmut Rosas resonansbegreb. I Rosas tænkning handler resonans om at forholde sig åbent og lyttende til verden, hinanden og os selv. På den måde er vi modtagelige for, at der i mødet med verden kan opstå en resonans eller en genklang, hvor vi lader os påvirke af hinanden. I dette

møde mærker vi også, at der er noget, som er uden for vores kontrol. Noget, som vi har lyst til at række ud efter uden et ønske om at eje, dominere eller kontrollere det. Jeg giver noget, du giver noget fx i mødet menneske til menneske. Den udlægning matcher godt én af Conny Hjelms egne refleksioner om diakoni: "Diakoni handler om at bekræfte menneskets ubetingede værdi. Det er en dynamisk størrelse, der konstant udvikler sig og udtrykker næstekærlighedens kraft.

Frivillige reducerer *ikke* arbejdsbyrden

Det frivillige arbejde udgør en central del af den nordiske velfærdsmodel: "Der er helt sikkert brug for frivillige. På den ene side er det godt, at vi må blande os mere og mere, på den anden side må det ikke være på bekostning af faglighed. Når samfundet vurderer noget som nødvendigt, og når frivillige fx indregnes i normeringer, så er man ikke længere *fri*. Mange tror, at frivillige reducerer arbejdsbyrden, men det er omvendt. Frivillige giver arbejdsbyrde, men så får man også meget andet."

Frivillighed i Danmark på landsplan

- Samlet set er der sket en stigning i andelen af den danske befolkning, der er frivillige, fra 36 % i 2020 til 40 % 2024. Stigningen skyldes især en højere andel af ældre borgere, der i dag deltager i frivilligt arbejde.
- Befolkningen er meget villige til at være frivillig, hvis man oplever et behov. 48 % af befolkningen, der ikke har udført frivilligt arbejde, ville være villige til at være frivillige, hvis nogen havde bedt dem om det.
- Der er to hyppige anledninger til at blive frivillig, som har domineret i samtlige undersøgelser siden 2004, hhv. at blive opfordret eller valgt og egen interesse.
- Hver tredje voksne har aldrig lavet frivilligt arbejde.

(Kilde: Fra frivilligundersøgelsen 2024, VIVE
(Det nationale forsknings- og analysecenter for velfærd))

Møltrup-grisen - med mening og krølle på halen

Møltrup-grisen er et resultat af flere års arbejde med at skabe en produktion, hvor naturlig trivsel, sundhed og dyrevelfærd kan bevares.

Oprindeligt gik grisene på marken, hvilket gav en helt uforlignelig kødkvalitet. Af miljømæssige årsager har vi desværre ikke længere denne mulighed, hvorfor en naturstald så dagens lys i 2016.

Her hentes markens gode egenskaber ind i stalden: Den er helt åben, og grisene har (som på marken) mulighed for at holde varmen i en velstrøet hytte.

Når de forlader hytten, er de i udeklima, hvor de kan rode i jord, dog overdækket af et teltdukstak, som skærmer for regn og sol. Frisk luft, plads og mulighed for at rode i jorden giver gladere og sundere grise og mere velsmagende kød.

På årsbasis bliver det til 1.200 grise, hvoraf ca. ¼ afsættes til Gårdbutikken Møltrup, og resten til andre slagterbutikker landet over.

Det er mad med mening!

Per Hald
landmand og ansvarshavende
i Møltrups stalde

Det er en festdag, når folk står i kø for at handle

Af Hanne Baltzer, journalist

Sonja Asmussen er frivillig på Møltrup, og hun elsker det! Livet i butikken, når der er travlt, og hun kan snakke med kunderne og tilskynde dem til at købe lidt mere. Hun kan lide det uforudsigelige, hun kan lide samarbejdet med beboerne og at give en god service. "Jeg vil gerne gøre noget for andre. Nej, jeg kan ikke undvære at være frivillig herude, selvom man en gang imellem må omstille sig, fordi der fx kommer nye ind hist og her. Det er spændende og giver også mig meget," siger hun.

Trofast service

Sonja har arbejdet i butik hele sit voksenliv, blandt andet i byggemarkeder som kasseleder. Da hun en dag var på Møltrup for at handle i gårdbutikken, nævnte hun, at hvis de havde brug for en frivillig, så ville hun gerne hjælpe. Det er 12 år siden nu, og hun er rigtig glad for at være der. Sammen med syv andre udgør hun et trofast, sammentømret team, hvor de selv lægger arbejdsplaner og kan bytte indbyrdes. Hun deltager også i flere aktiviteter, bl.a. var hun med i et sangkor på Møltrup, hvor både beboere, medarbejdere og frivillige deltog, indtil dirigenten ikke længere havde tid til det. Det husker hun som fantastisk og siger lige som til sig selv, at man skal huske at nyde tingene, mens de foregår, fordi intet er en selvfølge. Sommerhøjskolen synes hun også er en stor glæde at deltage i. "Jeg har mødt mange forskellige slagtere, og jeg kan lide at arbejde sammen med mændene på Møltrup. På et tidspunkt fik vi at vide, at man var nødt til at lukke

Gårdbutikken om lørdagen, men så nævnte vi frivillige, at dér kunne vi møde ind, da lørdag er en god salgsdag, så sådan blev det.

Jeg kan godt lide at have foden under eget bord forstået på den måde, at vi har indflydelse," fortæller Sonja Asmussen.

Ingen fordomme

Hun hjælper også til ved andre arrangementer, hvor Møltrup deltager, fx på markeder rundt omkring eller til MøltrupMØDET og julemarkedet. "Nogle beboere kommer man tæt på, andre nikker man til. Man skal ikke trænge sig på, for det er bedst, at tingene foregår stille og roligt. At man tager sig tid til at lytte og ikke har fordomme over for andre mennesker. Det er vigtigt. Jeg kunne ikke forestille mig et bedre sted som frivillig. Dette er stærkt vanedannende, hvilket, jeg også tænker, de andre på holdet synes. Nej, vi stopper ikke i Gårdbutikken," griner hun.

Slagter Tom kommer forbi for at høre, om hun mon kan møde ekstraordinært ind om et par timer, hvor han regner med, at der bliver travlhed. "Ja", siger Sonja, uden at tænke mange sekunder. "Selvfølgelig!"

Møltrups frivillige guld

Musikken spiller, mens venskabet vokser

Af Hanne Baltzer, journalist

Musikken strømmer ud af musiklokalet på Møltrup, hvor Åse spiller harmonika og John guitar, mens han synger en af sine mange velkomponerede sange. Det kan være "Jeg var jo kun en lille dreng", "Lad mig give dig en hånd" eller "Stjernerne blinker". De handler om alt det, han er rundet af og har oplevet. Op- og nedture. Håb og liv. Om at være i live uden at leve fuldt ud. Om at opleve at lykkes. Hver uge øver de to, og det er nødvendigt, for mindst 40 gange årligt optræder de rundt omkring med Johns livshistorie tilsat god musik, anekdoter og sang. Åse holder styr på arrangementerne, og Åses mand, Jens, er med som chauffør og lydmeister. Lydanlæg og nodestativer låner de på Møltrup, der så af og til nyder godt af de musikalske venners udfoldelser.

Besøgsven

Egentlig var Åse Johns besøgsven. Han bor i en af 'mindeboligerne', ved Møltrup, hvor han har boet de seneste 12 år. De fire mindeboliger blev opført i 1986 som en gave fra Ida og Aage Larsen. Første gang, Åse var på besøg i 2022, så hun, at der stod en guitar og spurgte til den. Hurtigt fandt de ud af, at de begge var pas-

sionerede musikelskere. Åse har spillet harmonika siden 16-års alderen, hvor hun købte sit eget instrument. John lærte at spille guitar i Vestre Fængsel, hvor han har tilbragt en del år. De to spiller efter gehør, dog kan Åse godt læse en node, hvis der er brug for det, men det er der sjældent. De matcher hinanden godt. "Jeg har altid haft svært ved at lukke folk ind i mit liv, men med Åse og Jens er det noget andet. Det betyder også alt, at vi har kunnet mødes i musikken. Første gang de gav mig en fødselsdagsgave, vidste jeg ikke, hvad jeg skulle gøre. For det er jeg slet ikke vant til. Det med at blive tænkt på. Jeg er sådan en barakunge, der har boet på institutioner, siden jeg var ni år. Jeg har tidligere haft et forfærdeligt liv."

Liv med modgang

Han remser hurtigt et par stikord op fra sit liv: stiknarkoman i 30 år, overdosis x 2, har gjort mange ondt undervejs, fængsel i 20 år, Minnesota-behandling fem-seks gange, før den virkede. Skilsmisser. Kærlighed. Hjemløs uden holdepunkter. Så blev han kørt til Møltrup. Har altid elsket at synge og har digtet tekst og musik om mennesker og ting, han mødte. På et tidspunkt var han også med i et band på Møltrup, der spillede pop og rock. Det er 22 år siden, han kom fri af alkohol og stoffer. I dag er John 76 år, han nyder musikken, samværet med Åse og Jens, sin glade dansk-svenske gårdhund og en fisketur. Han har sjældent haft det bedre: "Jeg er jo glad ved livet. Det betyder noget for mig at gøre andre mennesker glade," siger John.

Venskab og rygestop

Åse har en baggrund fra psykiatrien på Herning Sygehus, hvor hun ofte har visiteret mænd til Møltrup, så da hun stoppede på jobbet, var det naturligt for hende at melde sig som besøgsven. En gang om ugen skulle hun besøge John: "Vi snakkede og hyggede os fra første møde. Hurtigt aftalte vi at spille sammen en gang om ugen, hvor vi også planlægger nye numre og snakker en masse. Jeg vil bestemt ikke undvære John. Han er hyggeligt selskab for både Jens og mig," siger Åse. Den seneste fælles aktivitet er et rygestop, som indtil videre går godt. Nu nøjes de med at trække frisk luft i pauserne, når de er ude at optræde. Smøgerne er droppet, men det er venskabet ikke. Lysten til at optræde forbliver intakt.

Giv mig en hånd

Sangen "Lad mig give dig en hånd" er en tak fra John til medarbejdere og frivillige på Møltrup. For at hjælpe ham videre i livet og give ham noget at stå op til. I omkvædet lyder det:

Når du tvivler, lad mig være din sjæleven.

Den, der tager dig i hånden, til du finder ind i dig selv.

Når alting bliver dystert og mørkt, tag min hånd igen.

Sammen finder vi hjem.

John forklarer: Møltrup er bygget på kristen ånd. De har det kristne sindelag. Jeg har aldrig før mødt så gode mennesker, som her. Det har faktisk reddet mit liv."

Møltrups frivillige guld

Det siger mig noget at hjælpe på Møltrup

Af Hanne Baltzer, journalist

Knud Jensen er tidligere landmand - nu frivillig i Møltrups grisestald, hvor han hjælper Thorkild med at passe grisene. Det er en af Danmarks få åbne løsdriftstalde for grise. Her trives på årsbasis 1.200 frilandsgrise med krølle på halen. Knud har 33 km. hver vej fra sin ejendom, og han møder ind et par gange om ugen, medmindre det er ferietid. Da afløser han efter behov.

I mange år kom Knud og hustruen Erna med deres børn til de faste arrangementer på Møltrup, så han kender stedet godt. Da han mistede Erna i 2017, blev der et stort tomrum. Han fandt på at kontakte frivilligkoordinatoren på Møltrup. Han måtte lidt væk hjemmefra, hvor han og Erna i flere end 50 år havde arbejdet og levet side om side.

Da han blev spurgt, hvad han kunne tænke sig at hjælpe med, svarede han uden at blinke, at han jo altid havde været landmand. Så noget med dyr. Han mødte ind som frivillig med mindst 40 års erfaring i at passe grise.

Jeg er privilegeret

"Jeg hjælper Thorkild. Det går fint. Vi får tingene ordnet. Jeg er her, fordi jeg gerne vil. Fordi det siger mig noget at hjælpe Møltrup," siger Knud og henter et billedalbum med minder og fotos af Erna, børn og børnebørn – til guldbryllup, på rejser og hjemme på gården ved Ikast.

"Når jeg kigger i albummet, kan jeg godt se, at jeg er og har været privilegeret ved at have familie. Der er flere af mændene på Møltrup, der ikke har oplevet det samme gode. For nogle af dem er noget knækket undervejs. Der har jeg været heldig. Så jeg vil gerne blive ved med at hjælpe her så længe helbredet er til det. Jeg er født i 1939.

Køber mælk med hjem til naboer

Desuden får jeg gode oplevelser og et fint fællesskab. Det er nu ikke mange gange i de år, jeg har været frivillig, hvor jeg lige skulle trække vejret en ekstra gang. Jeg husker en enkelt episode, hvor en af beboerne sagde noget, jeg kunne været blevet ret vred over. Men det var ind ad det ene øre og ud af det andet. Manden var jo frustreret og havde været udsat for meget. Da er det rigtigst at være tålmodig og tage det roligt," tilføjer han med et smil.

Hver torsdag køber Knud 15 liter mælk med hjem fra Møltrup, som nogle køber og henter samtidig med, at der er tid til en snak. Det hygger. Han kan også finde på at tage æg med til Møltrup og forære dem væk. For den hjælpsomme mand er der god mening i den gestus.

Mælk fra Møltrup

*Alle kan tanke frisk mælk i malke-
rummet på Møltrup via et projekt-
finansieret pasteuriseringsanlæg.
- Men kun fordi der ligger en tanke
bag:*

Ligesom al varme på Møltrup fordeles fra
varmeværket med hjælp af et par beboe-
res tekniske snilde, så skal oplandet kunne
smage mælk, som den smagte, da farfar
var barn, fordi et par beboere kan betjene
anlægget.

Denne ægte jord-til-bord-oplevelse supple-
rer produktionen i staldene, slagteri, gård-
butik og café. - Og netop i caféen kan man i
sommersæsonen smage hjemmelavet is, der
direkte udspringer af mælketanken. Inden
mælken enten sendes til Arla eller laves til is,
kan den altså tappes ved selvbetjening. Den
er ikke homogeniseret, kun pasteuriseret, og
den har en fedtprocent på 4-5 og hele tre
dyrevelfærdshjerter!

Mange tager børnene en tur med i stalden,
klapper kalvene, ser malkerobotten arbejde,
inden jord-til-bord-turen slutter i malke-
rummet, hvor der tankes op til risengrød, varm
chokolade, latte eller bare havregryn.
Malke rummet er åbent for selvbetjening
dagligt kl. 8-22.

Pris: Kr. 12,- pr. liter.

Per Hald
landmand og ansvarshavende
i Møltrups stalde

MØLTRUP.DK

MAD
med
mening

Møltrups frivillige guld

Jeg kan ikke slippe Møltrup!

Af Hanne Baltzer, journalist

Knud Bunde: "Min interesse for det frivillige arbejde blev i allerhøjeste grad præget af, hvad jeg så, hørte og skrev om, mens jeg var på Lokalavisen. En tid, hvor der skete meget på Møltrup, fx starten på Herregårdens Madbutik, åbningen af Café Møltrup i Vildbjerg, som stadig er en travl café. Indretningen af og åbningen af Møltrups naturstald til grise. Alle spændende projekter, der for Gårdbutikkens og caféens vedkommende bygger på mantraet 'Mad med mening'. Men også det at være med til en aften, hvor beboerne samledes om at lave mad udendørs over bål. Alt sammen noget, der øgede min interesse for at være frivillig.

De Aktive 60'ere

I gamle dage var stedet her mere lukket. Da så vi ikke meget til mændene fra Møltrup, men nu møder jeg ofte nogle af dem i Vildbjerg. Vi hilser altid!

Min indsats som frivillig begyndte i 2012. Jeg var da formand for foreningen "De Aktive 60'ere i Vildbjerg", og vi var en gruppe, der hjalp med forskelligt til de store arrangementer. Ja, så er jeg blevet hængende siden. Ofte også som fotograf, selv om det er slut nu, da en af medarbejderne kan tage fotos. Det er blevet til mange billeder af livet på Møltrup. I det hele taget er der mange opgaver at løse. Fx er jeg også med til at pakke julekurve med alskens madvarer.

Det er også fællesskabet

Hvorfor jeg er frivillig? Det er et fantastisk sted, stemningen her, at møde Møltrups sønner. De er altid så flinke og hjælpsomme. Jeg kan ikke slippe det. Jeg kommer gerne herud. Det er også fællesskabet. Det er godt. Møltrup er også præget af, at der har været et korps af frivillige i mange år, som ofte arbejder sammen med beboerne."

"Lad os lege i livstræets krone"

Af Lasse Mørch Backs, højskolemedarbejder

I en tid, hvor mediebilledet er fyldt med ord som ufred, usikkerhed og utryghed, var det vores ønske at tilrettelægge en sommerhøjskole, hvor livet for en stund kunne opleves lidt lettere, lidt lysere og til tider også lidt mere muntret. Alt dette i de smukke omgivelser på Møltrup, hvor den grønne park sædvanen tro blev forvandlet til campingplads. Toiletvognen fik i løbet af ugen levende lys foran, for som en af kursisterne sagde: "Man skal da også kunne se trappetrinnene om natten."

Solen var med os alle dage og kun et enkelt skybrud medførte ændringer i planen om at lave festmiddag over bål. Den farverige og smagfulde madlavning blev rykket indenfor, men festmåltidet blev traditionen tro serveret og præsenteret i teltet.

Der er behov for at summe

Højskoleugen blev afholdt i uge 33, og som noget nyt var programmet blevet beskåret til fem dage med ankomst mandag eftermiddag og afgang igen fredag formiddag. Således kunne deltagerne komme hjem og holde weekend oven på en uge fyldt med indtryk og fællesskab.

En af deltagerne Niels Møller Jessen, som var med for første gang, fortæller: "Når man når vores alder, vil man gerne se børn og børnebørn i weekenderne, så tidsrummet fra mandag til fredag passer os helt fint. Der er også nok af indtryk i ugens løb, og man skal passe på, at det ikke tipper over. Vi har brug for at summe. - Summe over alt det, vi har hørt."

Gammeldags højskoleprogram

Det, der havde vakt hans nysgerrighed, var det gode gammeldags program i papirform, som han faldt over til Møltrups sommermøde. Han tog det med hjem til Sønderjylland og fik det læst. Temaerne var ikke aktuelle politiske debatter fyldt med krav om holdninger og stillingtagen, men i stedet et godt gammeldags folkeligt højskoleprogram med fokus på noget positivt og fællesskabende.

En sur gammel mand

Niels havde meldt sig til sommerhøjskolen for at fokusere på livsglæde, og det fik han mulighed for. Han fortæller med et smil på læben: "Jeg er blevet bekræftet i, at man kan risikere at blive en sur gammel mand, og det er vigtigt at arbejde med *ikke* at bliver en sur gammel mand!"

Niels henviser til et af foredragene, som han har hørt gennem ugen: Foredraget om "At være solskinskriger for glæden og det gode liv" af Ole Kamp, der har baggrund som høj- og efterskoleforstander, sognepræst, konsulent og landsdelssekretær i FDE. "Tænk at man kan fylde så lidt med arme og ben og så have så meget at sige. Han rykkede mig! Nogle af de andre foredragsholdere var mere sprudlende, med humor og store armbevægelser, men Ole Kamp rørte altså en følsom mand som mig."

Niels hæfter sig ved den røde tråd og sammenhængen i programmet og også tilrettelæggelsen af dagene, som alle startede med morgensang, -andagt og -gymnastik. Her deltog både ansatte, kursister og de beboere, der havde lyst.

Udflugt til Samsø

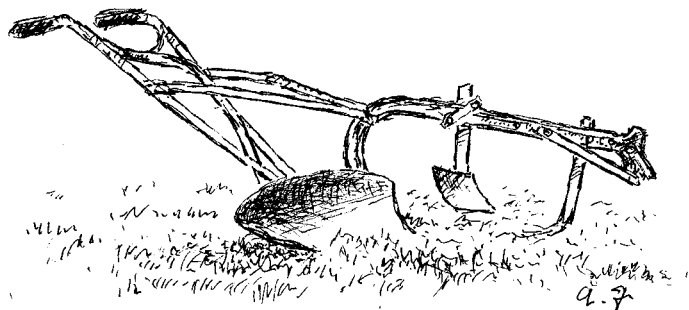
Dagsturen gik til Samsø. "Det er lang tid at sidde i bus en hel dag for fem timer på Samsø. Hvis ikke ham, der talte om energiformer, havde været så humoristisk og nærværende, var vi jo nok faldet i søvn, for vi var både trætte og mætte efter busturen," fortæller Niels. Besøget hos Energiakademiet blev fremhævet positivt af flere af deltagerne. "Det fokus på hvad en fælles interesse kan være med til at skabe af sammenhold, det vil jeg tage med hjem. Det kunne vi godt blive bedre til, der hvor jeg kommer fra," fortæller Niels.

Der var bestilt spisning på færgen retur til fastlandet, så tiden blev udnyttet godt.

Mødet med Møltrup beboere

Flere af vores beboere var også med på dagsturen, ligesom de også særligt deltog i eftermiddagsaktiviteterne, som bl.a. madlavning, krea-værksted, gåtur og fiskekonkurrence. Niels fortæller: "Det var særligt ved fiskesøen og på gåturen jeg fik mulighed for at snakke med mændene på Møltrup. Det har nok ændret mit syn på de her mænd. Vi har jo noget til fælles! I hvert fald dem, jeg fik snakket med. Vi kunne tale om børn osv. Uanset hvor de er, så er de jo heldigvis på vej op igen."

Niels regner stærkt med at komme med igen næste år: "Så kommer vi nok i noget andet end det telt, vi har sovet i i år. - Og det kan da også være vi tager nogle flere med fra vores bagland."

Få kompetent hjælp til montage og træproduktion

Møltrup Optagelseshjem indgår i en mangfoldighed af opgaver.

På vore værksteder (savværk, træværksted og montage) har vi stor erfaring med fx:

- specialforarbejdning af tømmer
- samling af smykkeæsker
- samling af beslag, filtre etc.
- pakning af forskellige enheder
- fremstilling af diverse paller, kartoffel-, frugt- og blomsterkasser etc.

Måske kan vi også hjælpe DIN virksomhed? Kontakt os venligst på tlf. 9713 1800 og lad os få en snak.

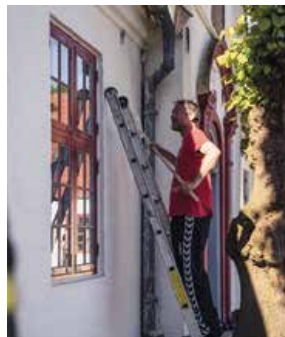
St. Kalkedag hvor alle hjælpes ad

Der skal mange koste til, når hele gården skal kalkes på én dag.

De yngre og stærke svinger kalkkosten med energi.

Der skal helst kalkes UDEN OM vinduerne!

Karl Martin er fast kalkblander. Det kører bare!

Nogle sætter mest pris på præcisionsarbejde og jordhøjde.

Også sygeplejers folk er en del af teamworket på kalkedagen.

Lasse får det til at ligne en leg. Ser det ikke ud, som om han danser?

Forstander Henning går foran med kosten. Her er det stalden, der kalkes indvendigt.

Der er også behov for de detaljeorienterede.

Ferietur til Slettestrand i maj

Besøg på Bulbjerg ('Jyllands Skulder') mellem Hanstholm og Blokhus.

Der er basis for en god snak i solnedgang på stranden.

Smukt vejr, god mad og højt humør!

Smukt skue på Thorup Strand.

Mellem frokost og hvil skal der vandre.

Alle mand til frokost på Svinkløv Badehotel.

Velfortjent hvil efter vandring til Maries Hus i Svinkløv.

Testcenter Østerild: Verdens største havvindmøller på land.

Højtider i beboercaféen

Julepyntningen efterlader intet at ønske sig.

Lys er et fantastisk afbræk i den mørke tid.

Det pyntede juletræ spreder stemning i en tid, der kan være svær.

Der er dækket op til den helt store jule-kreativitet.

Vejen til kattekongens hjerte går gennem maven.

Man bliver aldrig for gammel til at slå katten-af-tønden.

Sjov og hyggelig Halloween-aktivitet.

Smukt - og lidt skræmmende....

Andre højdepunkter

En respektfuld begravelse er vigtig, når livet er ebnet ud.

Diakonindvielse 7. sept.: Medarbejderne Karsten Jensen (nr. 2 fra ve.) og Christian Kastrup-Hansen (nr. 6) har færdiggjort Diakonifaglig Efteruddannelse.

Frederik Svinth (snakespil.dk) var forbi til præsentation af 'snakkekort' til at bryde isen og ensomheden mellem mennesker.

Til bøstfesten var showhypnotisør Lasse Kvist garant for et godt grin.

Beboere på kanotur på Vorgod Å i høj solskin i oktober. – Før kæntring.....

Forårets MøltrupMØDET om 'Medfølelsens Pris' med Rikke Høgsted og Per Isdal.

CAFÉ Møltrup

Møltrup driver en socialøkonomisk inspireret café i Vildbjerg.

Formålet er:

- at skabe gode arbejdspladser for mennesker på kanten af arbejdsmarkedet
- at etablere mulighed for mødet mellem beboere og den almindelige dansker
- at tilbyde lokalområdet hyggeligt café-miljø og takeaway af høj kvalitet og uden alkohol
- at understrege det meningsfulde i fra-jord-til-bord ift. Møltrups landbrugsproduktion

Krumtappen i arbejdet er det inkluderende arbejdsfællesskab: Vi har alle noget at byde ind med, og det myndiggør at blive mindet om det.

På Café Møltrup er alle velkomne.

Kirkegade 3-5
7480 Vildbjerg
Tlf. 9992 9827

MØLTRUP.DK

AKTIVITETSBESKRIVELSE 2024

Hjemmet har i perioden 1. januar – 31. december haft 254 ophold på §110 (akut hjemløshed) fordelt på 187 personer.

- 110 af disse 187 personer har haft 1 ophold.
- 64 af disse 187 personer har haft 2 ophold.
- 11 af disse 187 personer har haft 3 ophold.
- 2 af disse 187 personer har haft 4 eller flere ophold.

Aldersfordeling: 18 år: 1, 19-25 år: 10, 26-39 år: 48, 40-49 år: 30, 50-59 år: 38, 60-69 år: 15, 70+ år: 2.

Bolig: 103 ud af 218 udskrevne beboere er flyttet til egen bolig eller anden mere relevant boform end §110.

Kommunal repræsentation: De 187 indskrivninger har kommunalt tilhørsforhold i 52 forskellige ud af Danmarks 98 kommuner.

Frivillige besøgsvenner: 12 frivillige besøgsvenner har besøgt 7 nuværende beboere og 5 beboere, der er flyttet ud i eget hjem.

1. januar – 31. december 2024

Hjemmet tilbyder ophold efter Servicelovens §110 og §107 (midlertidigt) samt §108 (længerevarende)

Hjemmet er normeret til (§107 og §110)

Hjemmet er normeret til (§108)

Gennemsnitsbelægning i 2024

Gennemsnitsbelægning i 2024

83 midlertidige pladser

30 længerevarende pladser

97 mænd

86 %

Møltrup Optagelseshjem

Årsregnskab 2024

Resultatopgørelse i kr.

	2024 DKK	2023 DKK
Nettoomsætning	52.623.568	42.473.155
Andre driftsindtægter	1.411.530	1.567.273
Indtægter i alt	54.035.098	44.040.428
Omkostninger til råvarer og hjælpematerialer	-14.021.383	-12.787.762
Personaleomkostninger	-24.266.626	-20.581.675
Bruttofortjeneste	15.747.089	10.670.991
Husholdningsudgifter	-90.227	-262.868
Beboeromkostninger	-1.619.935	-1.000.350
Bilomkostninger	-817.237	-780.452
Lokaleomkostninger	-3.037.889	-3.263.614
Administrationsomkostninger	-3.849.168	-3.695.603
Andre eksterne omkostninger i alt	-9.414.456	-9.002.887
Resultat før af- og nedskrivninger	6.332.633	1.668.104
Af- og nedskrivninger af materielle anlægsaktiver	-3.712.778	-4.308.347
Resultat af primær drift	2.619.855	-2.640.243
Finansielle indtægter	183	12.747
Finansielle omkostninger	-923.925	-688.092
Finansielle poster i alt	-923.742	-675.345
Årets resultat	1.696.113	-3.315.588
Forslag til resultatdisponering		
Overført resultat	1.696.113	-3.315.588
I alt	1.696.113	-3.315.588

I forbindelse med opstilling af årsregnskabet for 2024, er der foretaget væsentlige ændringer i opstillingen af Møltrup Optagelseshjems resultatopgørelse. Som følge heraf er der regnskabsposter, der ikke umiddelbart er sammenlignelige med tidligere års Meddelelser.

Støttefond for Møltrup Optagelseshjem

Årsregnskab 2024

Resultatopgørelse i kr.

	2024 DKK	2023 DKK
Bruttofortjeneste	2.555.429	1.931.448
Af- og nedskrivninger af materielle anlægsaktiver	-297.504	-285.521
Andre driftsomkostninger	-146.186	-287.169
Resultat af primær drift	2.111.739	1.358.758
Finansielle indtægter	151.993	-491
Finansielle omkostninger	-4	4
Årets resultat	2.263.728	1.358.271
Forslag til resultatdisponering		
Overført til uddelingsrammen	2.403.270	1.711.893
Overført resultat	-139.542	-353.622
I alt	2.263.728	1.358.271

Aktivitetskalender 2026

Arrangementer på Møltrup hvor dørene er åbne.

Følg med på hjemmesiden www.moltrup.dk

Onsdag 25. marts kl. 19

Sangaften - Vi bygger os omkring klaveret med højskolesangbogen i hånden
Ring og tilmeld af hensyn til kaffen.
Kr. 50,- for kaffe og brød

Søndag 31. maj kl. 13-17

Sommermøde
Gæstetaler taler i parken kl. 14.00.
Åbent hus kl. 13-17.
Annonceres i den lokale presse.

Datoer endnu ikke fastlagt.
Se venligst www.moltrup.dk

Sommerhøjskole
Særligt program er færdigt i april.
Ring 9713 1800 og få det tilsendt.

Onsdag 25. november kl. 19

Adventssang. Kom og syng med.
Ring og tilmeld af hensyn til kaffen.
Kr. 50,- for kaffe og brød

Lørdag 28. november kl. 10-15

Julemarked på Møltrup

Støttefond for
Møltrup Optagelseshjem
90703

MobilePay

GAVER MODTAGES MED TAK

til konto 7670-1093702 eller på
Mobilepay nr. 90703, Støttefond for Møltrup
Optagelseshjem, 7480 Vildbjerg.

Støttefonden er godkendt af Skat i henhold til
ligningslovens paragraf 8 A om
skattefrie gaver.

Møltrup Optagelseshjem
Møltrupvej 70, 7480 Vildbjerg
Tlf: 9713 1800
adm@moltrup.dk, www.moltrup.dk